

کتابخانه عمومی
The Indagation
Deborah Bachrach
Lament Books, 1992

تفتیش عقاید

دبورا بکراش

ترجمه مهدی حقیقت خواه

ISBN: 978-1-202-0-0000-0
www.fekrin.com

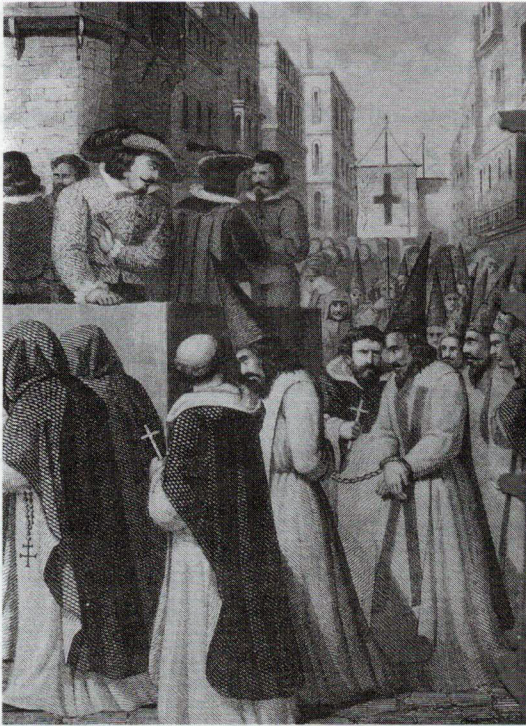
فهرست

- ۶. رویدادهای مهم در تاریخ تفتیش عقاید.....
- ۹. پیشگفتار: تفتیش عقاید چه بود؟.....
- ۱۵. ۱. برپایی تفتیش عقاید.....
- ۳۱. ۲. ساختار دستگاه تفتیش عقاید.....
- ۵۱. ۳. تفتیش عقاید اسپانیایی.....
- ۷۷. ۴. مجازات گناهکاران.....
- ۹۷. ۵. قربانیان مشهور تفتیش عقاید.....
- ۱۲۷. ۶. زوال تدریجی تفتیش عقاید.....
- ۱۴۰. یادداشت‌ها.....
- ۱۴۳. واژه‌نامه.....
- ۱۴۵. برای مطالعهٔ بیشتر.....
- ۱۴۶. دیگر آثار مورد استفاده.....
- ۱۴۹. نمایه.....

پیشگفتار

تفتیش عقاید چه بود؟

«تفتیش عقاید» موجودیتی یک‌سویه نداشت. صرفاً نوعی بازجویی، نوعی دادگاه، یا اتاق شکنجه نبود، هر چند غالباً تمام این عناصر را در خود داشت. تفتیش عقاید، به بیان دقیق‌تر، عبارت بود از هیئت‌های داوری بسیار مجهز که کلیسای کاتولیک می‌کوشید از طریق

آن‌ها به یکپارچگی اندیشه و عمل دینی دست یابد و آن را حفظ کند. برای این منظور، کلیسا به کارگزاران خود، که مأموران تفتیش عقاید نامیده می‌شدند، اختیار داد که کسانی را که ممکن بود اعتقادات یا اعمالشان مغایر آموزه‌های کلیسا باشد بیابند.

مردان و زنانی که با چنین اتهامی روبرو می‌شدند زیر فشار قرار می‌گرفتند تا مجبور به اعتراف شوند. گاهی این فشار جنبه روانی داشت، اما در بسیاری موارد شکنجه شدید جسمانی بود. برخی از این فشارها جان به در می‌بردند و آزاد می‌شدند و برخی زندانی می‌شدند یا برای اعدام به مقامات کشوری تحویل داده می‌شدند.

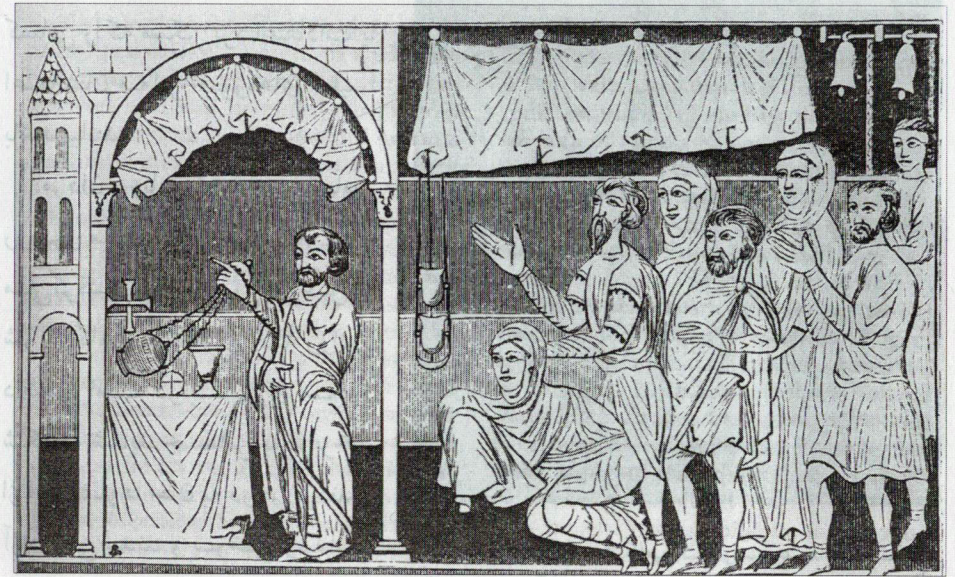
بسیاری از زندانیان، هنگامی که از سوی دادگاه تفتیش عقاید به بدعتگذاری محکوم می‌شدند، اعدام می‌شدند. در این‌جا، بدعتگذاران محکوم شده را نگهبانان به مرکز شهر می‌برند تا در چوبه مرگ سوزانده شوند.

قدرت مقام پاپی

دستگاه تفتیش عقاید شامل روحانیان قدرتمند و کارگزاران آنها می شد که نظام بازجویی ها، دادگاه ها، و زندان ها را، که به «اداره مقدس» مشهور شد، اداره می کردند. دستگاه تفتیش عقاید در قرن سیزدهم در فرانسه پا گرفت و در قرون وسطای پسین در سرتاسر اروپا گسترش یافت. دستگاه تفتیش عقاید اسپانیا که از همه بدنام تر بود چندین قرن دوام آورد، اما دیگر دستگاه های تفتیش عقاید در دوره های کوتاه تری رونق پیدا کردند.

از قرن پانزدهم به بعد، پادشاهان اروپا از دستگاه تفتیش عقاید برای خلاص کردن خود از شر مخالفانی نظیر ژاندارک، که نمی توانستند آنها را از راه جنگ یا دیپلماسی خنثی سازند، استفاده کردند. هر چند، تفتیش عقاید در سرتاسر تاریخش آلت دست کلیسای کاتولیک بود. کلیسا در نیمه سده شانزدهم شروع به از هم گسیختگی کرد، اما «اداره مقدس» در زیر اقتدار پاپ در رم باقی ماند.

در پایان قرن دوازدهم، کلیسای کاتولیک، به رهبری پاپ که در رم اقامت داشت، مهم ترین نهاد در اروپا بود. این کلیسا از بسیاری جهات وارث امپراتوری روم شمرده می شد. «کاتولیک» از واژه ای یونانی به معنای «همگانی» مشتق می شود و به راستی تقریباً تمام مردم

یک تصویر قرون وسطایی مراسم عشای ربانی کاتولیکی را نشان می دهد. کلیسای کاتولیک، به مثابه مهم ترین نهاد در اروپای غربی، بر زندگی سیاسی و معنوی مردم تسلط فوق العاده ای داشت.

متولد اروپا اعضای کلیسای کاتولیک بودند. کلیسا، در لوای یک سلسله پاپ های مقتدر، که در دوره پاپی اینوکتیوس سوم به اوج رسید، به استقرار نوعی پادشاهی پاپی که بر زندگی سیاسی و معنوی اروپای غربی تسلط داشت نزدیک شد.

در دهکده های قرون وسطایی، ساختمان کلیسا مهم ترین بنا بود. اهالی از صدای ناقوس کلیسا زیاد فاصله نمی گرفتند و تقریباً تمام فعالیت ها از درون کلیسا اداره می شد. مردم در کلیسا غسل تعمید داده می شدند، در سرتاسر زندگی خود شعایر دینی را دریافت می کردند، و سپس در زمین وقفی کلیسا دفن می شدند.

مسائل حقوقی نیز، و به ویژه وصیت نامه ها، که مستلزم انتقال مالکیت زمین بود، از طریق کلیسا حل و فصل می شد. اکثر فرصت های آموزشی از طریق کلیسا ارائه می شد، چون بنابر قاعده روحانیان عملاً تنها کسانی بودند که می توانستند بخوانند و بنویسند.

اما قدرت کلیسا، در اوج اقتدارش، مورد تهدید قرار گرفت. در بخش هایی از اروپا، کاتولیک ها شروع به فاصله گرفتن از آموزه های سنتی دینی کردند. مردم معمولی ثروت و دنیاطلبی بسیاری از اعضای سلسله مراتب کلیسایی - مثلاً اسقف ها و کاردینال ها - را محکوم می کردند. در عین حال، از نبود تقوا و قابلیت های آموزشی نزد برخی از کشیشان محلی که در میانشان زندگی می کردند، نگران و دلخور بودند.

چرا نظام پاپی دستگاه تفتیش عقاید را بر پا کرد

در قرن دوازدهم اعتقاد عمومی بر این بود که تنها یکپارچگی در امور دینی می تواند صلح و امنیت را در جامعه اروپایی تضمین کند. از این رو کلیسای کاتولیک دستگاه تفتیش عقاید را بر پا کرد تا از آن به عنوان سلاحی برای مقابله با تهدیدهای فرضی نسبت به قدرت معنوی اش استفاده کند. پاپ ها متوجه این نکته نیز بودند که شک کردن در آموزه های کاتولیکی قدرت سیاسی چشمگیر کلیسا را زایل خواهد کرد. به هر قیمتی که شده باید تهدیدهایی که متوجه قدرت سیاسی و معنوی کلیسا بود حذف یا خنثی می شد.

در قرن دوازدهم و طی سده های پیاپی پس از آن، دیدگاه های متفاوت در خصوص دین تصورناپذیر انگاشته می شد. مردم عقیده داشتند که شک کردن در آموزه های کاتولیکی به بی نظمی و آشوب در زندگی روزمره، مناقشه داخلی، اغتشاش اجتماعی، و خونریزی منجر خواهد شد.

دستگاه تفتیش عقاید به منظور جلوگیری از بروز چنین حوادث فاجعه آمیزی طراحی